

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. R. S.**, bytem J.1217/40, B., zast. Mgr. Pavlem Šmídem, advokátem se sídlem Jaselská 23, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2011, č.j. KUOK 67151/2011, sp. zn. KÚOK/35704/2011/ODSH-SD/7469, **ve věci přestupku**,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 14. 3. 2011, č.j. OD/25540/10-14/LŠ-304, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „dne 21. 11. 2010 v 11:15

hodin v na 313. km dálnice D1 v katastru obce Běloutín, kdy při řízení vozidla BMW RZ X překročil nejvyšší povolenou rychlost pro jízdu na dálnici mimo obec, stanovenou zvláštním právním předpisem na 130 km/h, a policisté mu měřičem rychlosti Polcam naměřili rychlost 156 km/h, po odečtu povolené tolerance radaru nejméně 151 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o méně než 30 km/h, při dokumentaci jeho jednání bylo následně zjištěno, že ke dni 1. 4. 2010 pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, tedy v době řízení vozidla nebyl držitelem řidičského oprávnění.“ Tímto svým jednáním porušil § 3 odst. 3 písm. a) a § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a byla mu za to uložena pokuta ve výši 28.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a uložena povinnost náhrady nákladů řízení v paušální částce 1.000 Kč.

V žalobě namítal žalobce, že nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a úplný skutkový stav věci. Správní orgány vycházely při posouzení přestupku z překročení nejvyšší povolené rychlosti změřené v době, kdy žalobce předjížděl nákladní vozidlo. Správní orgány pak vycházely nikoli ze skutkového stavu podloženého důkazem, ale pouze z domněnky, že předmětné nákladní vozidlo jelo maximální povolenou rychlostí 80 km/h. Ve skutečnosti nikdo nezkoumal, jakou rychlostí nákladní vozidlo jelo a tudíž, zda krátkodobé zvýšení rychlosti žalobcem při předjíždění nebylo zapříčiněno jiným účastníkem provozu, kdy pro bezpečné předjetí bylo nezbytné rychlost přiměřeně přizpůsobit. Druhým žalobním bodem namítal žalobce, že i u druhého přestupku nebyl zjištěn řádně skutkový stav – žalobce o dosažení 12 bodů v hodnocení řidičů nevěděl, příslušné oznámení mu nikdy nebylo doručeno. To bylo doručováno na adresu trvalého bydliště, kde se žalobce nezdržuje a dostavoval se tam podle potřeby. Oznámení bylo doručeno tzv. fikcí, což je vzhledem k důsledkům, které pro adresáta má, naprosto nedostačující z hlediska právní jistoty, ochrany jeho práv a možnosti změnit své jednání a chybí zde subjektivní stránka přestupku.

Ve vyjádření žalovaný uvedl, že řidič si byl při zjištění přestupku překročení rychlosti plně vědom, toto porušení zákona je zachyceno na záznamovém měřicím zařízení a je součástí spisu, argumentace žalobce o nutnosti zrychlení při předjíždění je ryze účelová. Názor, že oznámení o dosažení 12 bodů nelze doručit fikcí, je mylný a v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Spisový materiál prokazuje, že se žalobce přestupků dopustil a byly řádně prokázány. Argumentace žalobce byla napadenými správními rozhodnutími vyvrácena. Postupy správních orgánů jsou v souladu se správním řádem a napadená rozhodnutí byla řádně odůvodněna.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 22. 6. 2011.

Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám zjistil, že podle oznámení přestupku ze dne 21. 11. 2010 žalobci byla naměřena rychlost 156 km/h, po odečtení 3 % korekce 151 km/h, přičemž

v uvedeném úseku je nejvyšší povolená rychlost 130 km/h. Lustrací bylo zjištěno, že žalobce má platnou blokaci řidičského oprávnění (ode dne 1. 4. 2010 z důvodu bodového hodnocení). Žalobce se do oznámení o přestupku nevyjádřil. Na oznámení psaném rukou je uvedena adresa žalobce B. 31 v B.. Na oznámení psaném elektronicky je uvedena adresa trvalého bydliště S. 142, S. a jiné číslo občanského průkazu. Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR doplnění spisového materiálu tak, aby mj. byla opravena platná adresa trvalého bydliště žalobce.

Spisový materiál obsahuje popis kontroly vozidla VW Passat před kontrolní akcí, platný ověřovací list rychloměru a doklad o proškolení policistů. Podle výpisu z evidenční karty řidiče žalobce dosáhl 12 bodů ke dni 9. 3. 2010. Podle evidenční karty řidiče žalobce převzal osobně „výzvu o dosažení 12 bodů dne 20. 12. 2010“. K záznamu je doloženo oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 11. 3. 2010 a kopie obálky s doručenkou, podle které byla zásilka zaslána žalobci na adresu B. 31 v B. dne 12. 3. 2010, zásilka byla vrácena zpět odesílateli 29. 3. 2010 s poznámkou „nevyzvednuto“. Zásilka byla připravena k vyzvednutí 15. 3. 2010, odběrní lhůta skončila 25. 3. 2010. Do protokolu o ústním jednání zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce byl držitelem řidičského oprávnění a toto doložila emailovou zprávou o vyrozumění žalobce o tom, že na základě objednávky prostřednictvím webové aplikace ze dne 8. 11. 2010, tedy před spácháním přestupku, byl zařazen do pořadí na podání žádosti o řidičský průkaz na 29. 11. 2010. Proto žalobce souhlasí jen s přestupkem – překročení rychlosti. K tomu však zástupkyně žalobce uvedla, že žalobcova rychlost byla změřena v okamžiku předjíždění kamionu, kdy rychlost musela být pochopitelně vyšší než předjížděného vozidla. V době spáchání přestupku si žalobce nebyl vědom dosažení 12 bodů, o oznámení zaslaném magistrátem nevěděl, z osobních důvodů se na adrese B. 31 v Brně nezdržoval, dostavoval se tam občas dle potřeby, bydlel u své přítelkyně.

Rozhodnutím o přestupku byl žalobce uznán vinným z jeho spáchání, což bylo podle jeho odůvodnění prokázáno a doloženo. V rozhodnutí jsou provedené důkazy vyjmenovány. K námitce žalobce o nutnosti zvýšení rychlosti při předjíždění správní orgán I. stupně uvedl, že nejvyšší povolená rychlost pro nákladní vozidla na dálnici je stanovena na 80 km/h a pro osobní motorová vozidla 130 km/h, což je pro předjíždění dostačující, bez toho aby musel předjíždějící překročit maximální povolenou rychlost. Ze záznamu o přestupku je prokázáno, že za žalobcem nejelo žádné vozidlo a žalobci tak nic nebránilo v dodržení nejvyšší povolené rychlosti. Odnětí řidičského oprávnění prokázal správní orgán I. stupně výpisem z registru řidičů a kopií doručanky, podle kterých oznámení o dosažení 12 bodů bylo doručeno tzv. fikcí 25. 3. 2010 a žalobce tak měl a mohl vědět o jeho doručení. Argument žalobce, že na adrese trvalého bydliště nebydlel a dostavoval se tam jen občas dle potřeby, není relevantní. Bylo na žalobci, aby si zajistil adresu pro doručování, zásilka Magistrátu města Brna byla doručena v souladu s § 24 odst. 1 s. ř. Důkaz objednávkou k podání žádosti o výměnu řidičského průkazu nelze považovat za důkaz, že žalobce o pozbytí řidičského oprávnění nevěděl.

V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku namítal žalobce, že nebyla změřena rychlost nákladního vozidla, které žalobce předjížděl, toto vozidlo jelo rychlostí vyšší než 80 km/h a nižší než 130 km/h. Žalobce namítal, že byl držitelem řidičského oprávnění, že o dosažení 12 bodů nevěděl a oznámení

o tom mu bylo doručeno pouze tzv. fikcí doručení. Proto není možné jeho jednání kvalifikovat jako řízení bez řidičského oprávnění, ale jako řízení, kterému byl zadržen řidičský průkaz, což se stalo až 21. 11. 2011.

V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl k námitce žalobce o své nevědomosti o dosažení 12 bodů, že k blokaci řidičského oprávnění došlo 1. 4. 2010 a od tohoto data nebyl žalobce oprávněn řídit motorová vozidla. V oznámení o dosažení 12 bodů byl žalobce poučen o tom, že do 5 pracovních dnů má odevzdat řidičský průkaz. Oznámení bylo doručeno na adresu trvalého bydliště, doručeno řádně tzv. fikcí, protože žalobce si zásilku v úložní době nevyzvedl. Od 25. 3. 2010 se zásilka považovala za doručenou a žalobce o skutečnosti, že dosáhl 12 bodů mohl a měl vědět, neboť měl zajistit přehled o přestupcích, kterých se dopustil a o svém bodovém hodnocení. Žalovaný poukázal na rozdíl mezi pojmy řidičský průkaz a řidičské oprávnění a zadržení řidičského průkazu podle § 118b a § 118c zákona o silničním provozu. U ostatních námitek se žalovaný ztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni 21. 11. 2011 i ke dni 22. 6. 2011, *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění.*

Podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb. *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*

Podle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích *za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nej přísněji postižitelný. Zákaz činnosti lze uložit, jestliže ho lze uložit za některý z těchto přestupků.*

Podle § 22 odst. 4 zákona o přestupcích *pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5, a písm. h).*

K procesnímu postupu zjišťování skutkového stavu a hodnocení důkazů v přestupkovém řízení se podle § 51 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, použijí ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Podle § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

Podle § 50 odst. 4 správního řádu *hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,*

včetně toho, co uvedli účastníci. K provedení důkazů lze podle § 51 odst. 1 správního řádu užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Spornými otázkami v souzené věci bylo správnost změření rychlosti s vyhodnocením tohoto důkazu a dále otázka doručení oznámení o dosažení dvanácti bodů žalobcem v evidenci řidičů.

K první žalobní námitce soud konstatuje, že není důvodná. Namítaná nesprávnost měření, spočívající v tom, že rychlost žalobcova vozidla byla změřena v době předjíždění, nemá oporu v zákoně. Pokud by motorová vozidla nemohla být změřena v době předjíždění, nemohli by být nikdy řidiči za překročení rychlosti při předjíždění postíženi, i když překročí nejvyšší povolenou rychlost. Takové pravidlo chování z pravidel silničního provozu obsažených v zákoně č. 361/200 Sb. o silničním provozu vůbec nevyplývá. Základní pravidla předjíždění jsou stanovena v § 17 zákona č. 361/2000 Sb. a tvrzení žalobce nepodporují. V § 18 odst. 2 písm. b) téhož zákona je sice stanoven zákaz pomalého předjíždění („řidič nesmí omezovat plynulost provozu na pozemních komunikacích, zejména bezdůvodně pomalou jízdou a pomalým předjížděním“), avšak nevyplývá z něj, že by řidič při předjíždění mohl překročit nejvyšší povolenou rychlost, nadto o 21 km/h. Námitka, že správní orgány vycházely z toho, že žalobcem předjížděné nákladní vozidlo jelo rychlostí 80 km/h, rovněž není důvodná, neboť takové tvrzení napadená rozhodnutí neobsahují, jsou v nich pouze konstatovány nejvyšší povolené rychlosti pro osobní motorová a nákladní vozidla. Ve spisovém materiálu jsou obsaženy standardní důkazy naměřené rychlosti (úřední záznamy, doklad o naměřené rychlosti na kompaktním disku), ověřovací list měřiče platný do 1. 11. 2011 i záznam o proškolení policistů, kteří měření prováděli. V napadeném rozhodnutí navíc správní orgán I. stupně odkázal na to, že podle záznamu za žalobcem nejelo žádné vozidlo, které by mohlo být příčinou zrychlení vozidla žalobce. Zástupkyně žalobce byla s podklady rozhodnutí seznámena, záznam jí byl přehráán, při ústním jednání k němu námitky ani žádná vyjádření neměla a jiné námitky žalobce ani v žalobě nevznášel, proto soud prvou námitku shledal jako lichou.

K druhé žalobní námitce, že žalobci nebylo nikdy doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v jeho evidenční kartě, soud konstatuje, že ani tato námitka není důvodná. V souzené věci nebylo sporu o tom, že by zásilka nebyla doručována na adresu trvalého bydliště, že by měl žalobce nahlášenou u správního orgánu nebo v evidenci obyvatel jinou doručovací adresu, ani o tom, že se žalobce na uvedené adrese nezdržoval nebo že by doručování vykazovalo vady. Soud se ztotožňuje s právním názorem žalovaného, že oznámení bylo doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu. Skutečnost, že se o doručení rozhodnutí žalobce nedozvěděl, nemá na jeho doručení vliv, bylo zcela na žalobci, aby se zajistil doručování zásilek tak, aby s jejich obsahem mohl být obeznámen. V novém správním řádu byla nově zavedena posílená odpovědnost adresátů zásilek za jejich přejímání a toto pojetí

stvrдила i judikatura správních soudů (srov. názory vyslovené Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudcích ze dne 20. 5. 2010, č.j. 9 As 42/2010-49, ze dne 3. 6. 2010, č.j. 9 As 64/2009-44, ze dne 31. 3. 2010, č.j. 5 Afs 32/2009-105, ze dne 22. 4. 2011, č.j. 5 As 3/2011-54, nebo s názorem vysloveným v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 4. 2009, č.j. 22 Ca 286/23008-40). O tzv. zneplatnění doručení žalobce podle údajů zjištěných ze správního spisu nežádal. Správní orgány vzhledem k údajím o dvou různých adresách samy iniciativně vyžádaly od Policie ČR opravu oznámení o přestupku tak, aby o adrese trvalého bydliště nebylo pochyb a vyžádaly si oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu s doručenkou. Podle doručenky bylo doručováno na adresu trvalého bydliště žalobce a zásilka byla označena jako „nevyzvednutá“, připravena byla k vyzvednutí od 15. 3. 2010, adresát byl vyzván k vyzvednutí. I s těmito podklady byla zástupkyně žalobce seznámena. Ze spisu není patrné nic, z čeho by pro Magistrát města Brna v březnu 2010 vyplývalo, že se žalobce na adrese trvalého bydliště B. 31 v B. nezdržoval nebo že by včas či vůbec požádal o tzv. zneplatnění doručení. V napadených rozhodnutích správní orgány pak podpořily výše uvedené tím, že žalobce měl anebo musel mít přehled o svých přestupcích a stavu svých bodů. K tomu lze podotknout, že žádný zákon neukládá policistům ani správním orgánům sdělovat žalobcům počet dosažených bodů při projednání přestupku a uznání viny za přestupek, což je dle soudu v rozporu s principy dobré správy, avšak nemá to vliv na zákonnost, alespoň v souzené věci, a v případě žalobce vědomost o spáchaných přestupcích existovala: podle záznamu o přestupcích žalobce v době od 23. 4. 2009 do 2. 4. 2010 spáchal 6 přestupků v dopravě a všechny byly projednány v blokovém řízení. Proto i subjektivní stránka přestupku byla v souzené věci naplněna a žalobce přestal být držitelem řidičského oprávnění od 1. 4. 2010, i přesto, že neodevzdal osvědčení o tomto oprávnění, tj. řidičský průkaz.

Vzhledem k výše uvedenému soud shledal žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žádné neuplatnil a neúspěšný žalobce na ně nemá právo ze zákona v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 7. 2. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně